

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๓๖/๒๕๕๗

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นนำ
เกี่ยวกับกระเบื้องมุงหลังค่า

ผู้อุทธรณ์

: [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นนำ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า [REDACTED] ผู้อุทธรณ์ เมื่อครั้งปฏิบัติหน้าที่
ครู ณ โรงเรียนสรรษายา ถูกร้องเรียนกล่าวหาว่าสร้างความแตกแยก กลั่นแกล้งผู้อื่น
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นนำ จึงมีคำสั่งที่ ๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗
แต่งตั้งคณะกรรมการลีบสวนข้อเท็จจริงในการผู้ร้องเรียนดังกล่าว จากรายงานการลีบสวน
ข้อเท็จจริงมีข้อความที่ผู้อุทธรณ์เห็นว่าเป็นการกล่าวพาดพิงตน ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่
๒๙ เมษายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นนำ ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสาร
จำนวน ๓ รายการ เพื่อนำไปใช้ประกอบการพิจารณา ดังนี้

๑. หลังจากที่ผู้อุทธรณ์ถูกร้องเรียน พยานบางคนที่อ้างว่าเครียดต้องการลาออกจากโรงเรียนดังกล่าวข้างต้นได้ลาออกจากโรงเรียนหรือไม่ และมีข้าราชการในโรงเรียนสรรษายา
วิทยาลาออกจากเพาะมีความเครียดหรือไม่ ถ้ามีการลาออกจากด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ขอสำเนา
ใบลาออกที่แสดงผลการลาออกที่แท้จริงด้วย

๒. การทุจริตกระเบื้องที่กล่าวถึงในรายงานการลีบสวนข้อเท็จจริง หมายถึง
กระเบื้องไยหินที่ใช้มุงหลังคานในการปรับปรุงซ่อมแซมหลังคาหอประชุมโรงเรียนสรรษายาที่
ผู้อุทธรณ์แจ้งด้วยว่าจากไยหินที่ใช้มุงหลังคานหอประชุมโรงเรียนสรรษายาดูกระเบื้องมุงหลังคาก
หอประชุมที่ไม่มีมาก ใช้หรือไม่ และผู้บังคับบัญชาเคยตั้งคณะกรรมการลีบสวนข้อเท็จจริง
เกี่ยวกับกระเบื้องไยหินที่ใช้มุงหลังคานดังกล่าวหรือไม่ ถ้าเคยมีการตั้งคณะกรรมการลีบสวน
ข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์ขอสำเนารายงานการลีบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกระเบื้องมุงหลังคานดังกล่าวด้วย

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๓๖ /๒๕๔๒

๓. การกระทำทุจริตต่างๆ ภายในโรงเรียนที่อ้างว่าผู้อุทธรณ์ก็ยังไม่มีพยานหลักฐานที่แนชัดแต่อย่างใด หมายถึง เรื่องการจัดซื้อคอมพิวเตอร์ของโรงเรียนที่ถูกร้องเรียน และเรื่องการใช้กระแสเงินสดหักค่าหอประชุมโรงเรียนที่ไม่มีมอก. ใช่หรือไม่ ผู้อุทธรณ์ขอสำเนาเอกสารการจัดซื้อคอมพิวเตอร์ของโรงเรียนสรรพากรไทยที่ถูกร้องเรียนทั้งหมด พร้อมรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการจัดซื้อคอมพิวเตอร์ที่ถูกร้องเรียน และขอสำเนาเอกสารการจัดซื้อจัดจ้างในการปรับปรุงซ่อมแซมโรงเรียนสรรพากรไทยซึ่งมีการเปลี่ยนกระเบื้องไวนิลห้องน้ำ ห้องน้ำหอประชุมทั้งหมด ในสมัยที่นายสรรสุริญ อ้ำบุญ เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนสรรพากรไทย เมื่อประมาณปี ๒๕๔๒ – ๒๕๔๓ ด้วย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท มีหนังสือลับ ที่ ศธ ๐๔๐๓๗/๙๖ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเข้าใจได้ ขอจำนวนมากและบ่อยครั้ง โดยไม่มีเหตุอันสมควร และไม่เป็นเรื่องที่จำเป็นเพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพสำหรับตนเอง ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๒ เพื่ออุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาค่าอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยว่าจากของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยว่าจากของผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ เมื่อครั้งปฏิบัติหน้าที่อยู่โรงเรียนสรรพากรไทย ถูกร้องเรียนกล่าวหาว่าสร้างความแตกแยก กลั่นแกล้งผู้อื่น ผู้อุทธรณ์ถูกตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำการดังนี้ ตามมาตรา ๙๓ และมาตรา ๙๔ แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามที่ร้องเรียนจริง ควรลงโทษภาคทัณฑ์และให้ย้ายไปปฏิบัติหน้าที่ ณ โรงเรียนศรีสโนสวิทยา ส่วนภริยาของผู้อุทธรณ์ให้ย้ายไปปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนเดียวกัน โดยให้เหตุผลว่าเพื่อแก้ปัญหาการบริหารงานบุคคล ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนเองและภริยาไม่ได้รับความเป็นธรรมจากคำสั่งดังกล่าว จึงได้ยื่นฟ้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาทต่อศาลปกครอง

ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้รับทราบรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงจากศาลปกครอง โดยในรายงานดังกล่าวมีข้อความบางตอนพادพิงถึงผู้อุทธรณ์ เช่น “ผู้อุทธรณ์มุ่งแต่สร้างความแตกแยก ขัดแย้ง ก่อความ จับผิดผู้อื่น หรือพยายามหาทางกลั่นแกล้งภายในโรงเรียนตลอดเวลาซึ่งครุ่นใหญ่ หวาดระแวง พยานบางคนเครียดต้องการลาออกจากโรงเรียน” นอกจากนั้นยังมีข้อความที่ระบุว่า “มีพยานบางคนเคยได้ยินได้ฟังจากปากคำของผู้อุทธรณ์เองว่า ได้นำเรื่องที่ผู้อำนวยการเรียกพบไปพูดจาคุยโวัวดให้ผู้อื่นฟังโดยพูดทำนองว่าได้วางล่าผู้อำนวยการโรงเรียนไปหลายเรื่อง เช่น การทุจริตกระเบื้อง” และข้อความที่ระบุว่า “การปฏิเสธของผู้อุทธรณ์ก็ปฏิเสธเพียงว่าไม่ได้มี

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๓๖ /๒๕๕๗

พุติกรรมตามหนังสือร้องเรียน...ได้พยายามอ้างสาเหตุอื่นมา grub เกลื่อนเบี้ยงเบนประเด็นการร้องเรียนกล่าวหาตามข้อร้องเรียนนี้ เช่น อ้างการกระทำทุจริตต่างๆ ภายในโรงเรียน ซึ่งตนก็ยังไม่มีพยานหลักฐานที่แน่ชัดแต่อย่างใด" จากข้อความดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ เพื่อนำไปใช้ป้องลิทธิ์ของตนเองในทางศาล อันได้แก่

๑. ในลาออก ของข้าราชการในโรงเรียนสรรษายาวิทยา ในช่วงปี ๒๕๔๖-๒๕๔๗
๒. รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องกระเบื้องมุงหลังคา และเอกสารการจัดซื้อกระเบื้องมุงหลังคา ในช่วงปี ๒๕๔๒-๒๕๔๓
๓. รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องคอมพิวเตอร์ และเอกสารการจัดซื้อคอมพิวเตอร์ ในช่วงปี ๒๕๔๕

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาทชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เนื่องจาก ในปี ๒๕๔๖ และปี ๒๕๔๗ โรงเรียนสรรษายาวิทยา มีข้าราชการครูลาออกจากจำนวน ๔ ราย (ตามมาตรการพัฒนาและบริหารกำลังคนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง) ได้แก่ [REDACTED]

ช่องใบลาออกเมื่อไป

ตรวจสอบพบว่าถูกแมลงและสัตว์กัดทำลายเสียหายเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยไม่สามารถใช้อ่านหรือจับใจความได้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาทได้แจ้งความที่สถานีตำรวจนครบาลเมืองชัยนาท เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ไว้เป็นหลักฐานแล้ว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ไม่มีการสืบสวนหรือสอบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องกระเบื้องไยหินที่ใช้มุงหลังคาในการปรับปรุงซ่อมแซมหลังคาหอประชุมโรงเรียนสรรษายาวิทยา และไม่พบหนังสือร้องเรียนกล่าวหาในประเด็นนี้ ส่วนเอกสารการจัดซื้อจัดจ้างกระเบื้องไยหินดังกล่าว ไม่ได้อยู่ในความครอบครองของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท โดยอยู่ที่โรงเรียนสรรษายาวิทยา ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้เคยร้องขอไปแล้ว และโรงเรียนได้ชี้แจงว่าเสียหายเนื่องจากน้ำท่วม

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ในเรื่องการจัดซื้ocomพิวเตอร์ของโรงเรียนสรรษายาวิทยา โดยในเรื่องนี้เคยมีผู้ร้องเรียนตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ ซึ่งในขณะนั้นโรงเรียนสรรษายาวิทยาอยู่ในกระบวนการควบคุม กำกับดูแลของสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดชัยนาท และเมื่อปี ๒๕๔๙ มีการปรับปรุงโครงสร้างกระทรง ทบวง กรม กำหนดให้ครบรวม ๓ หน่วยงานเข้าด้วยกัน คือ สำนักงานสามัญศึกษา สำนักงานการประ同胞ศึกษาจังหวัดชัยนาท และสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ทำให้ต้องย้ายสถานที่ปฏิบัติงาน และเอกสารต่างๆ มีเป็นจำนวนมาก สถานที่จำกัดแอดอัด จึงได้นำเอกสารไปเก็บรวบรวมไว้ออกสถานที่หนึ่ง เมื่อไปตรวจสอบพบว่าถูกแมลงและสัตว์กัดทำลายเสียหาย ไม่สามารถใช้อ่านหรือจับใจความได้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาทได้แจ้งความที่สถานีตำรวจนครบาลเมืองชัยนาท เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ไว้เป็นหลักฐานแล้ว ประกอบกับเรื่องดังกล่าวทราบจากถ้อยคำของผู้เกี่ยวข้องว่า สำนักงานสามัญศึกษาสั่งยุติเรื่อง แต่ให้ว่ากล่าวตักเตือนผู้ถูกกล่าวหาในฐานะผู้บริหารโรงเรียนว่าไม่ทำความเข้าใจชี้แจงเพื่อมิให้เกิดเรื่อง

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๓๖ /๒๕๕๒

ร้องเรียนกล่าวหาอันเกิดจากความเข้าใจผิดขึ้น โดยหนังสือว่ากล่าวตักเตือนผู้บริหารโรงเรียน สรรพยาภิไทยที่เป็นคู่ฉบับในสำนวนการสืบสวนสอบสวนถูกสั่งห้ามดำเนินการเสียหายทั้งหมด สำหรับเอกสารการจัดซื้อคอมพิวเตอร์ ไม่ได้อยู่ในความครอบครองของสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาชัยนาท โดยอยู่ที่โรงเรียนสรรพยาภิไทย ตามเหตุผลที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท อ้างว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถูกแมลงและสัตว์กัดทำลายเสียหายเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยไม่สามารถใช้อ่านหรือจับใจความได้ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ไม่มีการสืบสวนข้อเท็จจริงในเรื่อง กระเบื้องไฟหินที่ใช้มุงหลังคา และเอกสารการจัดซื้อจัดจ้างกระเบื้องไฟหินดังกล่าวไม่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องคอมพิวเตอร์ถูกแมลงและสัตว์กัดทำลายเสียหายเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยไม่สามารถใช้อ่านหรือจับใจความได้ และเอกสารการจัดซื้อคอมพิวเตอร์ไม่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท นั้น เป็นกรณีที่หน่วยงานปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสาร ตามที่มีคำขอ ซึ่งมิใช่การปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังนั้น จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าขอกล่าวอ้างของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาทเป็นความจริงสามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวได้ต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

หัวหน้าคณะกรรมการที่ ๑

(ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ)

กรรมการ

(นายชัดภัย บุรุษพัฒน์)

หน้า ๔ ใน ๕ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๓๖ /๒๕๕๒

กรรมการ

(นางແນ່ງນ້ອຍ ວິສະວໂຍດິນ)

กรรมการ

(นายสมชาย ห้อมลօວ)

กรรมการ

(นายพีรพล ไตรทศาวิทย์)

ร้อยโท

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(วิรัช พันธุ์มະผล)

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วย จึงไม่ได้ลงนามในคำวินิจฉัย